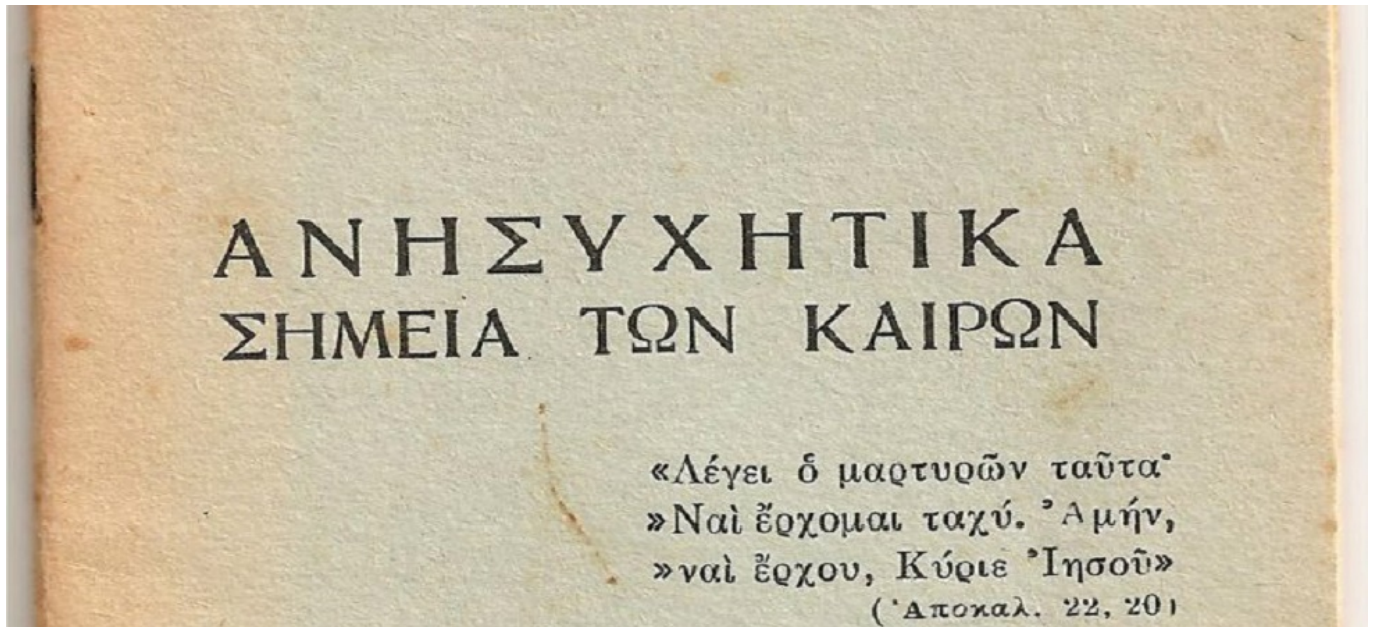

Ο γ. Αρσένιος για την «επιστροφή των εθνών» στους έσχατους χρόνους

Ορθοδοξία / Θεολογία

Αλέξιος Παναγόπουλος (Academician Prof. DDDr. Pdoc. Dr.Habil. Alexios Panagopoulos)

[προηγούμενη δημοσίευση: <https://www.pemptousia.gr/?p=85220>]

Στις άπειρες συνομιλίες μου με τον γέροντα μου είχε εκμυστηρευτεί την θλίψη του για την μη ενασχόληση με τέτοια όντως σοβαρά θέματα από θεολόγους και κληρικούς που όφειλαν να δείξουν περισσότερη ευαισθησία σ' αυτά, όχι γιατί τα επεσήμαινε ο γέροντας μόνο γι' αυτό, αλλά γιατί ήταν σημεία των καιρών, του κόσμου πού ζούμε, υποτίθεται ως καλοί ποιμένες που αγρυπνούν υπέρ των προβάτων, και είναι έτοιμοι να δώσουν την ζωή τους γι' αυτά τα πρόβατα. Αλλά δικαιολογούσε αυτή την αδιαφορία, με το χωρίο της Αποκάλυψης, «ότι ψυχρός εί, εμμέσω σε» και ότι κι αυτό ήταν δείγμα για τα επερχόμενα σημεία των καιρών ότι «ψυγήσεται η αγάπη των πολλών». Όσον αφορά το χωρίο που μιλά για την Ιερουσαλήμ «έσται πατουμένη υπό Εθνών»[1], ο γέροντας συμφωνεί με τον ιερό Χρυσόστομο[2], που ερμηνεύει το σχετικό χωρίο ότι «οι Εβραίοι δεν θα επανακτήσουν την πόλιν Ιερουσαλήμ μέχρι της συντέλειας του κόσμου».

ΦΡΩΜ. ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΚΟΜΠΟΥΓΙΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

«Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα·
»Ναὶ ἔρχομαι ταχύ. Ἄμην,
»ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ»
(Ἀποκαλ. 22, 20)

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ
"ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΥ"
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
1962

Ο γέροντας διευκρινίζει ότι κάποιοι σύγχρονοι ερμηνευτές νομίζουν ότι το «πλήρωμα εθνών» σημαίνει την επιστροφή όλων των Εθνών στον Χριστιανισμό, ενώ ο ιερός Χρυσόστομος στο «πλήρωμα των Εθνών» βλέπει «τον μέχρι συντελείας χρόνον»[3]. Ο γέροντας μας διευκρινίζει με ερώτηση ως εξής, εάν το ως άνω χωρίο θα σήμαινε την επιστροφή όλων των Εθνών στον Χριστιανισμό, τότε γιατί όλα τα Έθνη δεν έγιναν Χριστιανοί, όταν οι Εβραίοι ίδρυσαν το κράτος τους; Συνελόντι, μας διευκρινίζει, ότι την ιδέα για την επιστροφή των Εθνών στον Χριστιανισμό οι «ονειροπόλοι» την υποστηρίζουν στον λόγο του Κυρίου «και κηρυχθήσεται τούτο το Ευαγγέλιο της βασιλείας εν ὅλη τη οικουμένη εις μαρτύριον πάσιν τοις Έθνεσι και τότε ήξει το τέλος»[4], καθώς και στο χωρίο

«άχρις ού το πλήρωμα των Εθνών εισέλθη και ούτω πάς Ισραήλ σωθήσεται»[5]. Πάμπολλες φορές είχε δωθεί η ευκαιρία να ακούσουμε την ερμηνεία αυτών των χωρίων από το ίδιο το στόμα του γέροντα, ο οποίος διήλεγχε στα λεγόμενά του, αυτούς τους ορθόδοξους που πιστεύουν και αναμένουν εσφαλμένα «την επιστροφή του Ισραήλ εις τον Χριστιανισμόν μαζί με την γενικήν επικράτησιν του ευαγγελίου εις την ανθρωπότητα».

Το ότι το ευαγγέλιο κηρύχθηκε και κηρύσσεται σε όλα τα Έθνη, δεν σημαίνει ότι όλα τα Έθνη θα «επιστρέψουν εξ ολοκλήρου» στον Χριστιανισμό. Το Ευαγγέλιο θα κηρυχθεί σε όλο τον κόσμο «εις μαρτύριον», αλλά αυτό δεν σημαίνει και ότι όλα τα Έθνη θα γίνουν ευσεβείς χριστιανοί. Ο γέροντας έφερνε ως απόδειξη στο βιβλίο του που εκδόθηκε το 1962, το σύγχρονο γεγονός του 20^{ου} αιώνα, ότι χριστιανικά έχουν γίνει «πολλά Έθνη, αλλά κατ' όνομα και εις τας ταυτότητας» και όχι στην ειλικρινή βιωτή της αληθινής αγάπης για τον συνάνθρωπο. Γιατί ως παράδειγμα οι παγκόσμιοι πόλεμοι ξεκίνησαν από χριστιανικά κράτη, καθώς και η ατομική βόμβα, κ.ά. Η πίστη και η ζωή αυτών των κατ' όνομα χριστιανικών κρατών «δεν διαφέρει από την πίστη και την ζωή των ειδωλολατρικών εθνών». Γι' αυτό μας επισημαίνει, όχι μόνο την φαινομενική κήρυξη του Ευαγγελίου σε όλο τον γνωστό κόσμο, αλλά και την ανάγκη πάλι να εκχριστιανιστούν οι ήδη υπάρχοντες «χριστιανικοί» λαοί που ζητούν αφορμές για πολεμικές συρράξεις και διάφορες αδικίες. Γιατί, εάν μόνο κατ' όνομα ονομαστούν χριστιανικά όλα τα Έθνη «τι θα ωφεληθή ο Κύριος»;

Επίσης, στο ερώτημα, ποιός θα εκχριστιανίσει τον ειδωλολατρικό κόσμο (Ινδουϊσμό, Βουδισμό, Ταοϊσμό, Κουμφουκιανισμό, Ζωροαστρισμό, κ.ά.), ερωτά ο γέροντας, μπορεί αυτό να κάνουν και «οι εκατοντάδες αιρέσεις του Χριστιανισμού»; Οι οποίοι «συστηματικώς και πυρετωδώς» εργάζονται για την διάδοση και επικράτησή τους, ενώ εμείς οι Ορθόδοξοι εσωτερικά «αδιαφορούμεν και αδρανούμεν». Συμπερασματικά ο γέροντας μας τονίζει σαφέστατα ήδη από το 1962 με την δημοσίευση αυτού του πονήματός του ότι «όταν οι Εβραίοι σχηματίζουν κράτος, εισερχόμεθα εις την περίοδον του τέλους του κόσμου». Αλλά, κι ενώ έκαναν κράτος, την αρχαία πόλη τους όπου υπήρχε ο ναός του Σολομώντα ακόμα «δεν την ανέκτησαν εξ' ολοκλήρου».

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών για πάρα πολλούς λόγους παραχώρησε στους Εβραίους την έξω των παλαιών τειχών νέα πόλη, ενώ την παλαιά την παραχώρησε στους Άραβες. Έτσι, η πόλη Ιερουσαλήμ παραμένει «κατά το ήμισυ καταπατουμένη ακόμη υπό Εθνών», σ' αυτό το ερώτημα απαντά ο γέροντας, επειδή δεν ήλθε «ακόμη το πλήρωμα». Το πλήρωμα σύμφωνα με την ερμηνεία του γέροντα θα έλθει όταν εμφανιστεί ο αναμενόμενος από τους Εβραίους Μεσσίας, όπως αυτοί τον περιμένουν και τον φαντάζονται, γι' αυτό ο γέροντας προτρέπει να διαβάσουμε:

«ίδε βιβλίον, τα μυστικά πρωτόκολλα των σοφών της Σιών». Σύμφωνα με τον γέροντα αυτός ο Μεσσίας θα είναι ο Αντίχριστος, αυτός θα αναλάβει την πόλη της Ιερουσαλήμ, όταν «ολίγα έτη θα υπολείπωνται δια την συντέλεια του κόσμου». Αυτόν θα τον δεχτούν οι Εβραίοι, λέγει ο γέροντας, ως αληθινό Μεσσία, ως Χριστό, έτσι θα επαληθευτεί η προφητεία του Κυρίου, εάν άλλος έλθει στο όνομά μου εκείνον θα τον υποδεχθείτε[6].

Για το χωρίο «πας Ισραήλ σωθήσεται»[7], ο γέροντας μας έλεγε σύμφωνα με τα γραφόμενά του ότι θα πραγματοποιηθεί, με θαυμαστό τρόπο όπως ο Κύριος γνωρίζει, ίσως «μετά την έλευσιν του Αντιχρίστου, όταν πλέον οι ίδιοι Εβραίοι αντιληφθούν ότι δεν είναι αυτός ο Μεσσίας, αλλ' ο Αντίχριστος». Σ' αυτό το σημείο ο γέροντας είχε ισχυρά εσχατολογικά επιχειρήματα, περί του καιρού της μετανοίας αρκετών Εβραίων, καθότι «αν ισχυρισθώμεν ότι το Ισραήλ θα επιστρέψη εις τον Χριστόν πρό του Αντιχρίστου, τότε πώς θα εκπληρωθούν οι λόγοι του Κυρίου, εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι τω ιδίω εκείνον λήψεσθε»; Ο γέροντας μας διευκρίνιζε πάντοτε καθισμένος στη κεντρική καρέκλα στο μικρό αρχονταρίκι, του μικρού ησυχαστηρίου του, έχοντας στο χέρι του το κομποσχοίνι λέγοντας την ευχή του Ιησού Χριστού το κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησόν με και εξηγώντας μας τα χωρία, τα οποία δεν τον κούραζαν πάντοτε με επανάληψη να τα ερμηνεύει, με μια ζωντάνια και μια θεία δύναμη, λέγοντάς μας ότι εκείνος θα φύγει προς «τον Κύριο» τον οποίο πράγματι διηκόνησε με ευλάβεια, αλλά εσείς «θα τα δείτε όλα όσα σας το λέω».

Μας διευκρίνιζε και το χωρίο της Κυριακής προσευχής που έχει παρανοηθεί και παρεξηγηθεί, όχι μόνο από χιλιαστές αιρετικούς, αλλά και από «τινάς ορθοδόξους, οι οποίοι δεν ενεβάθυναν εις την ορθήν έννοιαν του λόγου». Όλοι αυτοί παίρνοντας κατά γράμμα το χωρίο «γεννηθήτω το θέλημά Σου ως εν ουρανών και επί της γής», νόμισαν και νομίζουν ότι ο Κύριος επέλεξε την γή «τον μικρό αυτόν κόκκον της άμμου μέσα εις το αναρίθμητον πλήθος των αστέρων του Ουρανού, διά να είναι μόνιμος τόπος της Βασιλείας Του». Ο γέροντας δεν είχε μόνο σαφή εσχατολογική συνείδηση ως σύγχρονος πατέρας της Εκκλησίας του Χριστού, αλλά και έντονη πνευματική βιωτή, που αντανakλούσε την εν Χριστώ ζωή, μέσα από την θεωρία και την πράξη, με αφοσίωση και πνευματική αναγέννηση, με έντονη λειτουργική και μυστηριακή ζωή, γιατί γνώριζε ότι ο άνθρωπος για να ζήσει με τον Θεό στην ένδοξο Βασιλεία Του, θα πρέπει απ' αυτήν την ζωή να βάλει μέσα στην καρδιά του τον Χριστό. Η βασιλεία του Χριστού αρχίζει στην γή για να ολοκληρωθεί στον Ουρανό, αυτό το νόημα έχει το χωρίο «ελθέτω η Βασιλεία Σου» σύμφωνα με το γέροντα. Μόνο η αμαρτία και η αμετανοησία είναι τα εμπόδια της ένωσης με το Θεό.

[1] Λουκ. 21, 24.

[2] Κατά Ιουδαίων Ε' λόγος.

[3] Ρ.Γ. τόμ. 48, σελ. 883-904. Πρβλ. Αλέξιου Π.Παναγόπουλου, Εσχατολογικές διαστάσεις της παιδαγωγίας κατά τον άγ. Ιω. Χρυσόστομο, διδακτορική διατριβή, επανέκδοση: Θεσσαλονίκη, 2009.

[4] Ματθ. 24, 14.

[5] Ρωμ. 11, 25.

[6] Ιωαν. 5, 43.

[7] Ρωμ. 11, 25.

<http://bitly.com/1wX18I3>